

KOPNINA

Andrej Blatnik

To se je zgodilo v časih, ko imel sem še lase, daljni časi so zdaj to, včasih pa so bili čisto tu, včasih je bilo vse vsak večer prav čisto tu, ampak nočem zdaj o tem, ne bomo zdaj o tem.

O tistem bi, kar je bilo takrat zvečer, o tem, kako sem sredi vseh teh žensk zagledal njo, kako sem rekel: *kako je lepa!* in se je smeh pričel, kolegi so mi rekli, *se ti je zmešalo, lepa? Ta?*

Jaz pa sem jih pustil, naj govorijo, kar se jim pač zdi, in sem šel do nje in ji rekel, če bi plesat šla, in se je smejala, rekla je: *a mama ti pusti?*

Ampak nič narobe ni bilo, ko rekla je tako, nič narobe, le prijazno in toplo.

In potem sem ji rekel še, da bi nama kupil kaj za pit, pa se je smejala spet in rekla, da že v redu, da lepo, in potem je res bilo lepo in nisem šel s prijatelji domov.

In mi je povedala potem, da ji je ureznino na trebuhu pustil kapitan, od katerega je hotela hitro, zanj prehitro proč.

In je rekla še, da je potem morju raje rekla ne, pa je bilo veliko povabil, ampak morje je nevarno, kak kapitan bi spet prišel. Pride pa tak čas, ko človek mora zbristat strah, mora tja, kamor je težko, in zdaj je tu, in je lepo.

In govorila mi je še in še, in to reči, za katere sem mislil, da jih ni ali da nobena se v resnici ne zgodi, njej pa so se, in se ji včasih, če ni na preži, še.

In potem sem moral, *moral* reč, da zdaj pa grem, da moram biti zjutraj v svoji postelji, sicer ne bom več smel na ples, in se je spet smejala in rekla, da to ve, da je vedela, da bom moral, da bom šel.

In da je bilo lepo.

In sem samo še na vratih vprašal: *prideš še na ples?*

In zdaj se zmeraj, ko grem mimo tam, kjer se dolgo že ne pleše več, kjer več nikogar ni, kjer že leta se gradi največji hotel vsenaokrog, lastnik je vsak mesec drug in potem vse stoji, še zdaj se zmeraj, ko grem mimo tam, spomnim, kakšna je bila, ko je rekla: *ne, jutri moram že nazaj.*

Kakšna, vprašaš? Žalostna.

In vedel sem, že takrat, da je bilo tako, kot je bilo, zato, da se bom spomnil vsakič, ko bom mimo šel, in tudi sicer velikokrat, v nočeh, ko se ne spi, se spomnil, kako je to bilo, takrat in tam, v tistih daljnih časih, ko imel sem še lase.